

Wim Betcke

Cornelis Wilhelm (Wim) Betcke werd geboren op 29 december 1902 in Rotterdam. Hij was de zoon van Johan Betcke en Frederica Connelia Sophia Heijmel. Wim had een broer en een zus.

Hij was scout en ging naar de Zeevaartschool in Vlissingen. Wim leerde daar zijn vrouw Neeltje (Nel) Bregje Schouwenaar (1904-1982) kennen op een feest van de zeevaartschool. Nadat hij als stuurman schipbreuk had geleden drong zijn vrouw aan op een baan op de wal. Hij reisde vooruit naar Nederlands Indië, waar hij een baan vond bij Shell.

In Indië werden zijn twee kinderen geboren: Elvira (Elleke) Reinouda Brigitte en Cornelis. Elleke stierf tijdens verlof in Nederland aan een blinde darm ontsteking. In Indië was hij lid van de Oud Padvinders Vereniging (O.P.V.).

Na de Japanse aanval op Pearl Harbor werd Wim Betcke gemobiliseerd. Hij diende bij het Koninklijk Nederlands Indisch Leger (KNIL) als soldaat artillerie van Compagnie Kustwachten departement Soerabaja. Hij werd krijgsgevangen gemaakt en werd geïnterneerd in diverse kampen op Java. Begin 1943 ging hij naar Thailand waar hij moest werken aan de Birma spoorlijn. Hij kwam terecht in Songkrai/kamp 294. Daar overleed Betcke op 26 juli 1945 aan longontsteking.

In het boek "Een man zonder ring, Dagboek van een vader aan de Dodenspoorweg" van F.J. en E.E. van der Veer staat beschreven hoe hij aan zijn einde komt: *"De Jap beschouwde onze zieken à priori als simulanten beschouwd en was altijd vreeselijk kwaad als onze commandanten zieken meldden. Als het aantal een beetje te groot werd naar zijn zin, liet hij alle zieken buiten aantreden, de mensen die doodziek met koorts of dysenterie op hun "bed" lagen werden met stokken eraf geslagen. Dan werden ze "gekeurd", niet door een dokter, maar gewoon door een der Koreaanse bewakingssoldaten en die haalde er zooveel uit als hij nodig had. Hierbij werd dan door onze doktoren of officieren (wie er de moed toe had) geprotesteerd, wat soms wel iet hielp maar de persoon in kwestie beslist een paar stokslagen kostte. Zoo heb ik eens bij zoo'n gelegenheid de Engelsche dokter Pitt zware slagen met een stok over zijn gezicht zien krijgen, wat hem vier kiezen kostte, terwijl zijn gezicht blauw opgezwollen was. Ook heb ik meegemaakt dat zieken, die bij zoo'n inspectie niet konden blijven staan er bij gingen zitten, waarbij ze dan wel een zoo lang werden geslagen tot ze stonden of stierven. Op zoo'n manier is mijn beste vriend Wim Beteke aan zijn eind gekomen. Dat waren regelrechte moordgevallen."*

Hij is 42 jaar geworden en ligt begraven op Thanbyuzayat War Cemetery in Birma.

Volgens de interneringskaart van Wim zat zijn vrouw in 1942 in Huize Zonneheuvel in Oro Oro Batu op Java. Ze ontving na de oorlog het verzetshedenkingskruis dus ze was actief met verzetsactiviteiten. .

Meer informatie

[Cornelis Willem Betcke \(c.1903 - d.\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Cornelis Wilhelm Betcke \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Cornelis Wilhelm Betcke | Erelijst van Gevallen 1940-1945](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Betcke \(ベエトツケ\) | Nationaal Archief](#)

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

Boek Een man zonder ring, Dagboek van een vader aan de Dodenspoorweg" van F.J. en E.E. van der Veer

[Betcke, Cornelis Wilhelm \(uni-oldenburg.de\)](#)

収容所 Camp	爪哇 311	番号 No.	100-11-22
姓 Name	Betcke, Cornelis Willem	生年月日 Date of Birth	1903-11-22
国籍 Nationality	オランダ	所属部隊 Unit	No. 100400
捕虜身分 Rank	Landstorm Infanterie, Infanterie	捕虜年月日 Date of Capture	昭和17年1月11日
捕虜場所 Place of Capture	爪哇	母の姓 Mother's Name	Frederika Cornelia Betcke
父の姓 Father's Name	Johannes Willem	職業 Occupation	兵隊
本籍地 Place of Origin	Nederlandsch-Indië	特記事項 Remarks	
捕虜先 Destination of Report	Soerabaja, Oost-Indië		

補遺欄 Older Information	
昭和17年11月11日 爪哇 俘虜収容所 311	備考
昭和17年11月11日 爪哇 俘虜収容所 311	
昭和17年11月11日 爪哇 俘虜収容所 311	
昭和17年11月11日 爪哇 俘虜収容所 311	
昭和17年11月11日 爪哇 俘虜収容所 311	
昭和17年11月11日 爪哇 俘虜収容所 311	
昭和17年11月11日 爪哇 俘虜収容所 311	
昭和17年11月11日 爪哇 俘虜収容所 311	
昭和17年11月11日 爪哇 俘虜収容所 311	